

Н. Станевъ

С Т О Г О Д И Н И

отъ Велчовата завѣра

Тъкмо преди 100 години, на разпетия петъкъ преди Великденъ 1835 година, въ Велико Търново, старата българска столица, станало едно страшно събитие. Обесени били отъ турцитѣ петима смѣли българи, които работили за освобождението на България и гласѣли да дигнатъ всенародно възстание най-напредъ въ Търновския окръгъ, че следъ това и въ другитѣ окръжи.

По Гергьовденъ тази година въ Търново ще има голѣмъ народенъ съборъ и праздникъ, за да се прославятъ дѣлата на загиналитѣ родолюбци и да се изпѣе „Вѣчна паметъ“ за борцитѣ, пострадали за народното добро.

* * *

Отъ 1800 до 1835 година на Балканския полуостровъ всички християнски народи (сърби, българи, арменци, власи, па и еврейтѣ) се надѣвали да се освободятъ отъ турското иго. Народитѣ вече не могли да търпятъ грабежитѣ, палезитѣ и убийствата, що вършели кърджалии еничери, даалии, делибашии, крайове и какви не лоши турци, що идѣли на команди отъ Анадола, за да се хранятъ на готово отъ труда на християнитѣ.

Най-напредъ възстанали сърбитѣ презъ 1804 г. Тѣхниятъ князь Кара Георги повелъ народа да се бори за своето освобождение.

Следъ сърбитѣ възстанали гърцитѣ презъ 1821 г. Гърцитѣ нарекли своето възстание *Завѣра*, сир. борба за *вѣра християнска*.